

βαρύτητας, καὶ ἀκολέσθως καθ' ἔνας ἐξ
αὐτῶν ζέκει ἐξ τὸν θάλαμου ἐκάποντος ὅπῃ
ἔχει κυρίως τὴν αὐναγκαῖαν ἴχυν διὰ νὰ
τὸν βασάνη, καὶ ὅπῃ τὸν ἀντισορρόπει,
ὅς ε εὐκρινέσσατα βλέπετε ἐκ τύττα ὅτι
ἔναι παράδύνατον νὰ εὔγη ποτὲ ἀπ' αὐτὸν
τὸν ἴδιαιτερόν τα θάλαμον. (ιβ')

Καταλαμβάνω, ἄπειν ἡ Μαρκέζα,
ὅτι αὐταὶ αἱ βαρύτητες διατάττουν πολ-
λὰ καλὰ τὰς τάξεις· καὶ ἀνει νὰ ἥτουν
κανέναι τοιῶτουν πρᾶγμα ὅπῃ νὰ τὰς δια-
τάττῃ καὶ μεταξὺ ἐς ἡμᾶς, καὶ νὰ σύ-
σῃ ἀπαρασάλευτα τὸν κάνει ἀνθρώπουν
ἐς τὸν τόπον ὅπῃ φυσικὰ τὸν ἀρμόζει!
Ιδὲ λοιπὸν ὅσει ἐκ μέρες τῆς Διὸς ἔμαι
πολλὰ ἕσυχη, καὶ μὲ ἀκρων με εὔχα-
ρισησιν χαίρω ὅπῃ μᾶς ἀφίναι ἀνεπηρεά-
σως ἐς τὴν μικράν μας Δίνην μὲ τὴν μο-
νογενῆ μας Σελήνην, ἐπειδὴ καὶ ἐγὼ ἔ-
χω τοιαύτην διάνεσιν νὰ ἀπαρκεῦμαι ἐς

ὅλη-

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΕΡΙΓΟΥ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006
Κ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

όληγα πολλὰ εὔκολα, καὶ δὲν φῶνω, ὅτε ζηλεύω τὰς τέσσαρας Σελῆνας ὅπερ
ἔχει.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΠΑΝΙΝΝΙΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΣΟΛΗΝΙΣ ΚΟΥΤΑΝΙΑΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΥ

Η' Νέλετε ἔχῃ αἰδίκου νὲ τῷ τὰς
φῶνήσυτε, τὴν ἀπεκρίνην, διατὶ δὲν
ἔχει περισσότεραις ἀπὸ ὅσαις τὸν χραιά-
ζουται. Επιδὴ καὶ ὁ Ζεὺς εἶναι πέντε
φοραῖς μακρύτεραι ἀπὸ τὸν Ήλιον ἀπὸ
ὅσου εἴμενα ἡμέας, ὅπερ ἐξὶν εἶναι εἰς
ἐκατὸν ἑξηνταπέντε μιλιάνια λέγας,
καὶ ἀκολέσνως αἱ Σελῆναι τὰ δέχονται
καὶ τὸν ἀντιπέμπεν ἐναὶ φῶς πολλὰ ἀ-
μυδρὸν καὶ ἑξησθενημένον. Οὐδενὶ δὲ
ἀριθμὸς ἀναπληροῦ τὸ ἐπλάπον τῷ ἀπο-
τελέσματος τῆς κάτε μίας· ἀδὲ μὴ ἀλ-
λως, κανὼς ὁ Ζεὺς περιερέφεται αὐτὸς
περὶ αὐτὸν εἰς διάζημα δέκα ὥρῶν (ιγ')
καὶ ἀκολέσνως αἱ νύκται τὰ ὅπερ διαρκεῖν
μόνον πέντε ὥρας εἶναι ἀναλόγως πολλὰ
σύντομαι, τέσσαρες Σελῆναι δὲν ἥνε-

λαν

Ε.Υ.Δ της Κ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

270 ΒΡΑΔΙΑ Δ^Δ.

λαν ἥδαι τόσον πολλὰ ἀναγκαῖαι. Αὐτῷ
μύτας λοιπὸν τὰς τέσσαρας Σελήνας
ἔκείνη ὅπερ ἔναι πλησιεζέρα εἰς τὸν Δίκ
(ιδ') κάμνει τὸν κύκλον τῆς περὶ αὐτὸν
περιόδε της εἰς σαρανταδύω ωραῖς. ἡ
δευτέρα τὸν ἀποπερατοῦ ἐς τρεῖς ἡμισυ
ἡμέρας, ἡ τρίτη ἐς ἑπτὰ, ἡ τετάρτη
εἰς δεκαεπτά, καὶ ἀπὸ τὴν ἀνισότητα
μάλιστα τῶν περιόδων τας συμφωνεῖν ἐς
τὸ νὰ ἀποτελέσῃν ἐς αὐτὸν τὸ πλέον
ώραῖον θέαμα τῆς κόσμου. Ποτὲ μὲν
ἀνατέλλειν ὅλαι ἐν ταυτῷ μαζῇ καὶ αἱ
τέσσαρες, καὶ ἔπειτα διαχωρίζονται
χεδὸν ἐν ἀκαρεῖ. Ποτὲ δὲ ἔναι εἰς τὴν
μεσημβρίαν των τεταγμέναι ἡ μία ἑπά-
υω τῆς ἄλιης, ἐνίοτε τὰς βλέπει τινὰς
ὅλας καὶ τὰς τέσσαρας ἐς τὸν ἐραυνὸν ἐς
ἀποσάσις ζσας, ἄλλοτε δὲ ὅταν αἱ δύω
ἀνατέλλειν, αἱ ἄλαι δύω δύον, καὶ ἐν
πᾶσι τάτοις πολλὰ ἀγαπεῖσα νὰ ἴδω ἔκει-
νο τὸ παντοτενὸν παιγνίδι τῶν ἔκλει-

ψεων

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΙΟΑΝΝΙΝΑ 2006

ψεων ὅπεραν κάμνειν, ἐπειδὴ καὶ δὲν περ-
νᾷ ἡμέρας ὅπεραν μὴν ἐκλέψῃ οὐ μία ἀ-
πὸ τὴν αὔλην, οὐδὲ ὅπεραν μὴν ἐκλέψῃ
δι' αὐτῶν ὁ Ήλιος, καὶ βέβαια. αἱ ἐκ-
λέψεις ἀφ' ἐπεικατεξήσησαν τόσου
κοιναί, καὶ τόσου οἰκεακαὶ εἰς αὐτὸν τὸν
κόσμον ἔπειται νὰ εἴναι πλέον ἐκεῖ ἔνα
παγγιον τέρψεως καὶ χαριευτισμοῦ,
καὶ ὅχι αἴτιον φρίκης καὶ τρόμου κατώς
εἴναι ἐδώ.

Καὶ δὲν θέλεις λέψει μὲ φαίνεται,
ἄπειν οὐ Μαρκέζα, νὰ κάμης κατοικημέ-
νας καὶ αὐτὰς τὰς τέσσαρας Σελήνας,
μ' ὅλου ὅπεραν αὐταὶ εἴναι μικροὶ Πλανῆ-
ται ὑποδεέζεροι, διωρισμένοι μόνον καὶ
μόνον εἰς τὸ νὰ φωτίζειν ἔνα μεγάλου
Πλανήτην εἰς τὸ διάζημα τῶν υγιτῶν
τα· μὴν ἀμφιβάλετε παντελῶς, τὴν
ἀπεκρίσην, ἐπειδὴ καὶ αὐτοὶ οἱ Πλανῆ-
ται διατὶ ἔχειν τὴν δυσυχίαν νὰ εἴναι

ὑπο-

ὑποδελωμένοι ἃς τὸ νὰ περιστρέφωνται
τριγύρῳς ἃς ἐν αὐλῶν ἐπισημότερον Πλα-
νήτην, δὲν εἶναι διὰ τότε καὶ ἡττον αὐ-
ξεῖοι τῷ νὰ εἶναι κατοικημένοι.

**Εγὼ λοιπὸν ἀγαπῶσα, μὲν ἀπεκρί-
νη, νὰ εἶναι οἱ κάτοικοι τῶν τεσσάρων
διορυφόρων τῇ Διὸς τρόπου τινὰ ὡς ἀποι-
κίαι τῇ Διὸς, ὅπῃ νὰ ἐδέχθησαν ἐξ αὐ-
τῷ ἂν ἡτον τρόπος τὰς νόμιμας των καὶ
τὰ εἰδιμά των, καὶ ὅπῃ ἀκολέσιως νὰ
ἀποδίδων ἃς αὐτὸν ὡς ὑποτελεύτες ἐν
ἔδος προσφορᾶς, καὶ νὰ φέρωνται μὲ
ἄκρον σέβας πρὸς τὸν μεγάλον Πλανή-
την. Μὰ δὲν ἔχειαζετο τὴν ἄπα,
αὐταὶ αἱ τέσσαρες ἀποικίαι νὰ σέλλων
ἐπίσης ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν δημοεπιτρό-
πες εἰς τὸν Δία διὰ νὰ δώσουν ὄρκυς πί-
τεως πρὸς αὐτόν; Όσον τὸ κατ' ἐμὲ ὄ-
μως σᾶς ὁμολογῶ ὅτι ἡ πολλὰ ὄλιγη
ὑπεροχὴ ὅπῃ ἔχομεν ἡμεῖς εἰς τὰς κα-
τοι-**

τοίκες τῆς Σελήνης μας μὲ κάμνει νὰ
ἀμφιβάλω ὅτι ὁ Ζεὺς ἔχει πολλὴν ἡσ
τὸς κατοίκες ὅπερ εἶναι ἐξ τὰς ἐδικάς τα
Σελήνας, καὶ νομίζω ὅτι ἡ μόνη ὑπερο-
χὴ ἐπειδὴ οὐπορεῖ ὁ Ζεὺς μὲ περισσότε-
ρου λόγου νὰ ἀπαιτῇ, εἶναι τὸ νὰ τοῖς
προξενῆ φόβον. Δόγε χάριν ἐξ ἐκέ-
νην τὴν Σελήνην ὅπερ εἶναι ἡ πλησιεσέ-
ρα πρὸς αὐτὸν τὸν βλέπεν χλιαὶς ἔξα-
κόσιαις φορχῖς μεγαλύτερου, ἀπ' ὃσου
φαίνεται ἐξ ήμᾶς ἡ ἐδική μας Σελήνη.
Τί τερατώδης ἄρχε Πλανήτης ἀπηωρη-
μένος ἐπάνω ἐξ τὰς κεφαλάς των! τῇ
ἀληθεάᾳ ἀν οἱ παλαιοὶ Γαλλοὶ ἐφοβεῦντο
τὸ πάλαι νὰ μὴν πέσῃ ὁ Οὐρανὸς ἐπά-
νω τοὺς, καὶ τὰς πλαιώσῃ, οἱ κάτοικοι
αὐτῆς τῆς Σελήνης ἢνελαν ἔχει περισ-
σότερον δικαιολόγημα νὰ φοβεύνται τὴν
πτῶσιν τὴν Διὸς νὰ μὴ τὰς συντρίψῃ,
καὶ ζως αὐτὸς νὰ εἴναι ὁ φόβος ὅπει
ἔχει, ἀπειν ἡ Μαρκέζα, ἐξ τόπου τα

φόβῳ τῶν ἐκλέάτεων, ἀπὸ τὸν ὅποῖον
μ' ἐπληροφόρησες ὅτι εἶναι ἀπηλαγμέ-
νοι καὶ ἐλεύθεροι, ὡσὰν ὅπῃ πρέπει νὰ
ἀναπληροῦται ὁ τόπος τῷ φόβῳ ἐκείνῳ
μὲ καμμίαν ἄλιμη τρέλαν. Αὐτὸ πρέ-
πει κατ' ἀπαραίτητον ἀνάγκην, τὴν ἀ-
πεκρίσην· ὁ ἐπινοῆτής τῷ τρίτῳ συνή-
ματος περὶ τῷ ὅποιᾳ προχθέες σᾶς ἐσυν-
τύχαιναι, ὁ περίφημος Τύχων Βράγ-
χης, εἴνας ἀπὸ τῆς μεγαλητέρες καὶ
ἐπισημοτέρος Αἰερονόμος ὅπερ ἀπ' αἰώνος
ἔζανθησεν, ποτέ τῷ ἔτει ἐφαντάδη νὰ
φοβηθῇ τὰς ἐκλέάτας καθὼς ὁ χυδαῖος
λαὸς τὰς φοβᾶται, ἀλλὰ μάλιστα συνε-
ζήσε μὲ αὐτάς. Μὰ ἵξεύρετε, οὐδὲν
δυνατὸν τάχα νὰ πιεύσετε τί ἐφοβᾶ-
το εἰς τὸν τόπον ἐκείνων; ἀν δέ ταν εὔ-
γαινεν ἀπὸ τὸ σπῆτί τα, ὁ πρῶτος ἀν-
θρωπος ὅπῃ ἦνελε συναπαντήσῃ ἦτου
καμμία γερόντισσα, ἀν κανένας λαγὼς
περνῶντας ἀπ' ἐμπροσθέν τῷ διέκοπτε

τὸν δρόμον τα, ὁ Τύχων Βράγχης ἐνόμιζεν ὅτι ἡ ἡμέρα τα εἶμελε νὰ εἶναι δυσυχισμένη καὶ κακοδρόμικη, καὶ ἀμέσως ἐγύριζεν ὅσον τάχισα νὰ σφαλισθῇ ἐις τὸ σπῆτιτου, χωρὶς νὰ τολμήσῃ νὰ επιχειρισθῇ τὸ παραμικρότερον πρᾶγμα.

Δὲν εἶναι δίκαιον λοιπὸν, μ' ἀπεκρίνη αὐτὸς ὁ μέγας ἀνθρώπος δὲν ἥμπόρεσσε νὰ ἐλευθερωθῇ ἀτιμωρήτως ἀπὸ τὸν φόβον τῶν ἐκλάψεων, οἱ κάτοικοι τῆς Σελήνης ἐκάνησε, περὶ τῶν ὅποιων ἦδη ὠμιλάσσαμεν νὰ ἀπαλλαγῇ αὐτὸς τὸ χρέος τόσον φένημά· Ονειρευ δὲν θέλομεν τοῖς τὸ χαριτώσει αὐτὸς, ἀλλ' ἐν πάσῃ τῇ δράσηριότητι νὰ ἐκπληρώσει καὶ αὐτοὶ ἐπὶ λεπτῷ τὸν κοινὸν νόμον, καὶ αὖτις εἶναι εἰλεύθεροι ἀπὸ μίαν ἀπάτην νὰ ὑποπέσειν ἐις καρμίαν ἄλλην· ἐπειδὴ ὅμως ἐγὼ δὲν καυ-

χῶμαι ὅτι ἡμπορῶ νὰ τὴν ὑπουρούσω ;
 ἀς ζαλῆ, καὶ διάλυσαι με σὲ παρακαλῶ
 μίαν ἀλλην ἀπορίαν ὅπε μ' ἐναχολᾶ
 τῷ ε κάμποσην ὥραν. Αὐτὴ Γῆ εἶναι
 τόσου μικρὴ συγκρινομένη ὡς τὸν Δία,
 μᾶς βλέπει ὁ Ζεύς ; φοβεῖμαι μήπως καὶ
 εἴμεθα ἀγνώρισοι ἐς αὐτόν .

Ἐν ἀλικρινέᾳ αὗτὸ θαρρῶ νὰ εἶναι ἔτ-
 γη, τὴν ἀπεκρίθην, ἐπεδὴ καὶ ἐπρεπε
 νὰ ιδῇ τὴν Γῆν ἑκατὸν φοραῖς μικρότερην
 ἀπ' ὅσου ἡμᾶς τὸν βλέπομεν, ἀλλ' αὐ-
 τὸ εἶναι πάρα πολλὰ ὄλιγον, καὶ λοιπὸν
 δὲν τὴν βλέπει. Ι'δὲ ὅμως ποῖον εἶναι
 τὸ καλήτερον ὅπε ἡμπορεῦμεν ἡμᾶς νὰ
 σοχαθῶμεν διὰ τὸν ἑαυτόν μας. Επε-
 ται νὰ εἶναι ἐς τὸν Δία Αἰερονόμοι, οἱ
 ὅποιοι ἀφ' ἐλαβαν καλὰ καλὰ τὸν κό-
 πον νὰ κατασκευάσου ἔξαρετα τηλε-
 σκόπα, ἀφ' ἐκλεξαν τὰς πλέον καλη-
 τέρας καὶ αἰσθητέρας νύκτας διὰ νὰ παρα-

τηρήσεν, Νέλαι ἀνεκάλυψαν τέλος πάντων εἰς τὰς Οὐρανὸς ἔνω πολλὰ μικρὸν Πλανήτην, τὸν ὅποιον δὲν ἔχαν ίδει ποτέ τοις, καὶ ίδε αἱμέσως αἱ ἐφημερίδες τῶν σοφῶν τῷ τόπῳ ἐκάνα τὸ ἀναφέρειν.

Ο κοινὸς λαὸς ὅμως τῇ Διὸς οὐδὲν ἀλέαν καὶ τὸν ἀναφέρῃ τινὰς, οὐδὲ ἀγέωντας δὲν κάμνει ἄλλο παρὰ νὰ γελᾷ. Οἱ φιλόσοφοι δὲ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, τῶν ὅποιων τὰς δόξας ἀνατρέπει αὐτὸ τὸ καινοφανὲς, συσκέπτονται, ταράττονται, τέλος πάντων ἀποφασίζεν νὰ μὴν πιεύσεν ὅ, τι καὶ ἀν τοῖς ἀπεῖν, εἰς τρόπου ὃπερ μόνον οἱ πλέον διαχριτικοὶ καὶ χωρὶς προλήψεις γνωσικοὶ ἀρχίζεν νὰ τὸ καλοσοχάζωνται καὶ νὰ διεάζεν. Παρατηρῶν λοιπὸν ἀκόμι, βλέπεν καὶ αὖθις τὸν μικρὸν Πλανήτην, πληροφορῶνται πληρέσσατα, ὅτι δὲν ἔναι τὸ τοιότου φρεναπάτη, καὶ ἀνύπαρκτου φάντασμα, ἀρχίζεν μάλιστα νὰ ὑποπτεύων-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΦΟΙΛΙΑΣ ΕΠΟΝΟΥ ΚΑΘΗΚΟΝΤΗΚΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΠΕΤΡΟΥ

ται ὅτι αὐτὸ τὸ Πλανητίδιον ἔχει μέχι
κίνησιν περὶ τὸν Ήλιον. Εὑρίσκειν ὅτε-
ρον ἀπὸ μυρίζεις παρατηρήσεις ὅτι αὐτῇ
ἡ κίνησις ἀποπεριερχεται εἰς ἐνα χρόνου,
καὶ ἐν συντόμῳ, χάρις ἐς ὅλες τὰς κό-
πες ὅπερ ἀναλαμβάνειν οἱ σοφοί, μανθά-
νειν εἰς τὸν Δία ὅτι ἡ Γῆ μας ὑπάρχει
ἀς τὸν κόσμον. Οὕτεν τρέχειν οἱ περίερ-
γοι νὰ τὴν ἴδειν ἀπὸ τὴν τρύπαν τῶν τη-
λεσκοπίων, καὶ μὲν ὅλου τετο πάλι
μόλις ἔξαρκεῖ ἡ ὄρασις νὰ τὴν διακρίνῃ.

Αὐτὸν δὲν ἔτοι, εἴπειν ἡ Μαρκέζα, τό-
σον ἀχαρεῖς καὶ ἀνοῖξον τὸ νὰ ἴξεύρῃ τι-
ναὶς ὅτι ἀπὸ μέσης ἀπὸ τὸν Δία δὲν ἔμ-
πορεῖν μὲν ἄλλον τρόπον νὰ μᾶς ἴδειν, ἐκ-
τὸς μόνον μὲ τηλεσκόπια, ἐγὼ ἡ θελα-
φαντασίῃ μὲν ἄκρων μεταδούμην τὰ τηλε-
σκόπια ἐκεῖνα τε Διὸς σημένα καὶ διευ-
θετημένα πρὸς ἡμᾶς καθὼς εἶναι τὰ ἔδι-
κά μας πρὸς ἐκεῖνον, καὶ ἀμα τὴν θελα-

ειμενθῆ τὴν ἀμοιβαίαν ἐκένην περιέργε-
αν μὲ τὴν ὅποιαν συντεωρεῖνται οἱ Πλα-
νῆται μεταξύ τῶν, καὶ ἐπερωτᾷ ὁ ἔνας
τὸν ἄλλον, τί κόσμος εἶναι αὐτὸς ἐκεῖ;
τί ἀνθρώποι τὸν κατοικεῖν;

Αὐτὸς δὲν προβαίνει τόσου τάχισα
κανὼς ιοχάζειε, τὴν ἀπειρίθην, δια-
τὶ ὅταν ἤδελαν Ἰδῆ τὴν Γῆν μας μέσα
ἀπὸ τὸν Δία, ὅταν ἤδελαν τὴν γυνωρί-
σῃ ἀκριβέσατα, ἡ Γῆ μας δὲν ἀμεθα ἥ-
μαις, ἀλλ' εἴτε θέλει περάσει ἀπὸ τὸν
υἷντας· ἡ παραμικροτέρα ὑποψία ὅτι ἐν-
δέχεται νὰ εἶναι κατοικημένη· ἀν ὅμως
φθάσῃ τινὰς νὰ τὸ φαντασθῇ, ὁ θεὸς
ἰξεύρει πῶς ἔλος ὁ Ζεὺς τὸν περιγελᾷ,
καὶ θέως μάλιστα νὰ ἥμεθα ἥμαις αἴτιχ
τῆς ἐν δίκῃ ἐγκληματικῆς καταδίκης ὁ-
πὲς ὑπέειησαν ὅσοι φιλόσοφοι ἥδελησαν
νὰ ἐπιτηρεῖεν καὶ νὰ βεβαιώσεν τὴν ἐν
τῷ κόσμῳ ὑπαρξίν μας. Ως τόσου ἔγῳ

εὐκολώτερα ἥδελα πισεύσῃ μὲν ὅλην με-
τὴν καρδίαν ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς Διὸς κατα-
γίνονται μὲν ἀκριν ἐπιμέλειαν διὰ νὰ κά-
μων ανακαλύψεις ἐπάνω ἀς τὸν ἴδιον
τας Πλανήτην, εἰς τρόπουν ὅπερ ἔτε ἔχει
καιρὸν καὶ νὰ συλλογισθοῦν διὰ ἡμᾶς. ἐ-
πειδὴ καὶ ὁ Πλανήτης των αὐτὸς ἔναις
τόσου μεγάλος, ὅπερ ἀν πλέειν ἐπὶ τῶν
Θαλασσῶν τας, βεβαιότατα οἱ Χρισό-
φοροι Κολόμβοι των (ιέ) δὲν θέλειν μάνη
ἔτεις γιγμήν χωρὶς δελειὰ καὶ ἀχολίαν.
Αὐταμφιβόλως τὰ ἔστιν τῆς κόσμας ἐκείνα
δὲν γνωρίζειν ἔτεις καὶ ἐκ φύμης, ἢ ἀπλῷ
ὄνόματι τὸ ἑκατοσημέριον τῶν ἐπιλο-
πων ἔστιν δὲν ὅπερ εἰς αὐτὸν κατοικεῖν, εἰς
καιρὸν ὅπερ εἰς τὸν Ερμῆ, ὁ ἐποῖος ἔναις
πολλὰ μικρὸς, ὅλοι ἔναις γάτωνες, ὅλοι
πληγίον ἔναις τὴς ἄλλας, ὅλοι ζεῦν οἰκεό-
ταταὶ μεταξύ των, καὶ τὸ ἔχειν ὡσὰν
νὰ κάμνειν ἔνα περίπατον τὸ νὰ περιέλ-
θει ὅλον τὸν γύρον τῆς κόσματων. Α-

νίσως

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΘΕΡΙΟΝ

E.Y.D. της Κ.τ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

νίσως δὲ ἀς τὸν Δια δὲν βλέπεν ἡμᾶς,
εὐκολώτατα ἡμπορῆτε νὰ σοχαδῆτε
ὅτι πολλῷ μᾶλλου δὲν βλέπεν τὴν Α' φρο-
δίτην ὅπερ εἶναι περισσότερον μεμακρυσμέ-
νη ἀπ' αὐτὸν, καὶ ἔτι μάλιστα τὸν Ερμῆ
ὅπερ εἶναι καὶ ὁ πλέον μικρότερος καὶ ὁ
πλέον μεμακρυσμένος. Πρὸς ἀνταμοι-
βὴν ὄμως οἱ ιάτοικοι αὐτοὶ βλέπεν τὰς
τέσσαράς των Σελήνας, τὸν Κρόνον μὲ
τὰς ἐδικάς τας, καὶ τὸν Αἴρη. Καὶ ίδε
ἀριετώτεροι Πλαυῆται διὰ νὰ παραχα-
λιάθην ὅσοι ἔξ αὐτῶν εἶναι Αἰσθονόμοι.
Οὐδενὸς ἡ φύσις ἀπὸ καλοκάγαθίαν της
τοῖς ἔχοντες τὸ ἐπίλοιπον μέρος τῆς Πλα-
υῆτικῆς κόσμου.

Καὶ τί, ἐπεν ἡ Μαρκέζα, αὐτὸ τὸ
νομίζεις χάριν; βεβαιότατα, τὴν ἀπε-
κρίσην, διατὶ μέσα εἰς αὐτὴν τὴν μεγά-
λην Δίνην ἐμπεριέχονται δεκαέξ (15')
Πλαυῆται, ἡ φύσις ὄμως ὅπερ θέλει νὰ

μᾶς;

ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006
μ.ε.γ.ν. Δ. Κ.Π.

μᾶς γλυτώσῃ ἀπὸ τὸν κόπου τῆς νὰ σπαδάζωμεν καὶ νὰ ἐρευνῶμεν ὅλας των τὰς κινήσας μᾶς δέχναι μόνον ἐπτὰ, καὶ λοιπὸν δὲν εἴν' αὐτὸν μίχ μεγάλη χάρης; ἀλλ' ἡμᾶς μὲ τὸ νὰ γυωρίζωμεν πόσον ἀξίζει αὐτὸν κάμνομεν ὅλα μας τὰ δυνατὰ, ὥσε ὅπε εὑρίσκομεν καὶ τὰς λοιπὲς ἐννέα, οἱ ὅποιοι δι' ἡμᾶς ἦτον κρυμμένοι, διὰ τότο καὶ πρὸς ἀνταμοιβὴν τιμωρέμενα μὲ τὰς μεγάλες κόπες καὶ ἀπλέτες καμάτες ὅπε ἀπαιτεῖ τὴν σύμερον ἡ Αἰρονομία.

Βλέπω, ἔπειν ἡ Μαρκέζα, ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν τῶν δεκαέξι Πλανητῶν ὅτι πρέπει ὁ Κρόνος νὰ ἔχῃ πέντε Σελήνας· καὶ τὰς ἔχει (ιερ') τὴν ἀπειρόθην· καὶ μὲ τόσον μεγάλου τῷ δίκαιου, καὶ ὅτι μὲ τὸ νὰ κυκλοφορῇ εἰς διάσημα τριάντα χρόνων περὶ τὸν Ήλιον ἔχει τόπους εἰς τὰς ὅποις ἡ νύκτα διαρκεῖ

καὶ δεκαπέντε χρόνος, κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον ὅπερ καὶ εἰς τὴν Γῆν, ἡ ὅποια κυκλοφορεῖ εἰς διάσημα ἐνὸς χρόνος, εἴναι νύκτα ὅπερ διαρκεῖ ἐξ μῆνας ὑπὸ τὰς πόλεις. Μὰ ἀφ' ἧς ὁ Κρόνος εἶναι δύω φοραῖς μακρύτερα ἀπὸ τὸν Ἡλίου ἀπὸ ὅσου εἶναι ὁ Ζεὺς (ιἱ) καὶ ἀκολάθως δέκα φοραῖς μακρύτερα ἀπὸ ὅσου εἴμεναι ἡμᾶς, αὐταὶ αἱ πέντε ταῦτα Σελῆναι τόσου ἀμυδρῶς καὶ ἀστενῶς φωτιζόμεναι, ἡμπορεῖν τάχα νὰ τὸν δώσουν ἀρκετὸν φῶς εἰς τὸ διάσημα τῶν νυκτῶν ταῦτα; οὔχι βέβαια. ἀλλ' εἴχει πρὸς τάτοις μίαν θαυμασίαν καὶ ἴδιαίτεραν βοήθειαν, μοναδικὴν μέσαν ἃς ὅλου τὸν γυνωτὸν κόσμον, ἡ ὅποια εἶναι ἔνας μέγας κύκλος, ἡ ἔνας μέγας δακτύλιος (ιἱ') ἀρκετὰ πλατύς ὅπερ τὸν περικυκλώνει, καὶ ὅπερ ὄντας ἵκανως ὑψωμένος ὥστε ὅπερ εἶναι ζεύδον ἐξ ὅλων κλήρων ἐλεύθερος, καὶ εἴξω ἀπὸ τὴν σκιὰν τῷ σώματος αὐτῷ τῷ Πλανήτᾳ ἀν-

τα-

Ε.Υ.Δ της Κ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟ ΙΩΑΝΝΙΝΑΣ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΦΟΡΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΟΥ ΕΚΠΕΤΑΝΤΙΚΟΥ Θ. ΠΕΤΡΙΟΥ

τανακλῆ τὸ φῶς τῇ Ήλίᾳ ἀς τόπας
ὅπῃ δὲν βλέπεν τὸν Ήλιον παντελῶς,
καὶ τὸ ἀντανακλῆ πολλὰ πλησιέσερον,
καὶ μὲ περισσοτέρων ἵχυν ἀπ' ὅλας καὶ
τὰς πέντε Σελήνας, ἐπαδὴ καὶ εἴαι
ὕττουν ὑψηλότερος καὶ ἀπὸ τὴν πλέον
χαμηλήν.

Τῇ ἀληθείᾳ (εἴπεν ἡ Μαρκέζη, μὲ
ἔνα χῆμα ἀνθρώπῳ ὅπῃ μὲ θάμβος καὶ
ἐκπληξιν συνέρχεται ἀς τὸν ἑαυτόν τῳ)
τὰ πάντα εἴναι μὲ μεγάλην καὶ ἀρίσην
τάξιν· ἡ φύσις φαίνεται σαφέσατα ὅτι
ἄχε πρὸ ὄφθαλμῶν τὰς χρέας μερι-
κῶν ὄντων ζόντων, καὶ ὅτι ἡ διανοιῇ
τῶν Σεληνῶν δὲν ἔγινεν ὡς ἐκ ταυτο-
μάτων καὶ κατὰ τύχην. Οὐδεν καὶ
ἔπεσαν ἀς τὸ μερτικὸν μόνον τῶν Πλα-
νητῶν ὅπῃ εἴναι μεμαρυσμένοι ἀπὸ τὸν
Ηλιον, δηλαδὴ ἀς τὴν Γῆν, ἀς τὸν
Δίκη, καὶ ἀς τὸν Κρόνον, ἐπαδὴ καὶ
τῷον

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΦΙΛΟΦΙΛΟΥ ΠΙΤΣΙΟΥ